

— Като е така, добръ.

Далъ кума воловетъ, вземалъ торбата и тръгналъ радостно дома. Стигналъ въ къщи извадилъ, я и ръкаль:

— Отвори се торбице!

Като се отверила торбата, че като искочилъ чукътъ, та забралъ и него по главата, че удри, че удри.... едвамъ се отървалъ.

Задача.

— Слушай, каква задача ще ти дамъ: На тоя свѣтъ живѣятъ три сестри, всѣка отъ тѣхъ има братъ. Колко сѫ всички!

— Разбира се, че сѫ шестъ. Три сестри и три братя шестъ.

— Лжешъ се, приятелю — всичко сѫ четири, защото братътъ е единъ и сѫщъ за тритъ сестри.

Но да оставимъ това на страна. Слушай по настъпкъ.

Тия три сестри и братътъ съставяватъ едно сѣмейство. Чудно сѣмейство е то. Прѣстави си, че тѣ никога се не срѣщатъ всички заедно. Постоянно отдѣлно си живѣятъ, и стига единъ да се яви тамъ, дѣто е другия, тоя веднага си отива. Всѣки отъ тѣхъ може да види само гърба на другия, а нѣкой даже и гърба на другия не вижда.

Прѣбва да ти кажа още, че една отъ сестрите е най-стара въ сѣмейството, подиръ нея иде срѣднята сестра, послѣ иде братътъ, и слѣдъ него най-младата сестра, мило и хубаво момиче. Хората се радватъ, когато тя дойде при тѣхъ, веселятъ се, празнуватъ и